Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 310 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. HERSSENS**
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 4 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2025.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. HERSSENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas
U, M. F. (…), verklaart over de Syrische nationaliteit te beschikken. U bent een soennitische moslim, afkomstig uit Aleppo, waar u geboren bent op (…) 1985. U bent gehuwd met T. K. (…) (CG: (…)) en jullie hebben samen drie kinderen. U bent in Syrië naar school gegaan tot de 6de graad en werkte vervolgens als arbeider.
In 2013 heeft u samen met uw echtgenote Syrië verlaten omwille van de problemen die jullie hadden met uw schoonfamilie. De paternale neef van uw echtgenote was immers verliefd op uw echtgenote en was niet akkoord met jullie huwelijk. U werd in september 2013 ten gevolge hiervan enkele dagen gevangen genomen en gemarteld door de paternale neef van uw vrouw die tevens lid is van Jabhat al Nusra. U werd vrijgelaten onder voorwaarde dat u zou scheiden van uw echtgenote. Na overleg met uw echtgenote kwamen jullie tot de conclusie dat jullie niet wilden scheiden waarop jullie besloten uit Syrië te vertrekken.

Jullie gingen naar Turkije waar jullie een tijdelijke verblijfsvergunning (Kimlik) kregen. U verbleef gedurende ongeveer elf jaar in de Turkse stad Bursa, waar u voor uw gezin een woning huurde, sporadische arbeid verrichtte en uw kinderen onderwijs volgden. Uw gezin kreeg in Turkije echter met veel discriminatie te maken, en in 2024 werd jullie Kimlik ingetrokken, waarna jullie besloten om Turkije te verlaten.
Na verschillende pogingen kwamen jullie aan op het Griekse eiland Kos waar jullie op 24 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming indienden. Een maand later, op 27 augustus 2024 werden u en uw kerngezin door de Griekse asielinstanties erkend als vluchteling. Navolgend ontvingen jullie allen een Griekse verblijfsvergunning (ADET) die geldig is van 27.08.2024 tot 26.08.2027. Een dag na het ontvangen van jullie ADET dienden jullie het opvangcentrum te verlaten. Jullie reisden vervolgens naar Thessaloniki waar u een kamer huurde voor uw gezin in afwachting van het ontvangen van de Griekse reisdocumenten. Na 15 dagen was jullie reis naar Brussel geregeld en vertrokken jullie richting België.
Op 31 oktober 2024 dienden u en uw partner hier een verzoek om internationale bescherming in. Uw drie minderjarige kinderen werden daarbij op de bijlage van uw echtgenote geregistreerd.
U geeft aan niet naar Griekenland te kunnen terugkeren, omdat daar volgens u de minimale voorwaarden ontbreken om een fatsoenlijk leven op te bouwen voor uzelf en uw kinderen.
Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw Syrische identiteitskaart, het familieboekje van uw gezin, uw legerboekje, een document ter staving van de voltooiing van uw militaire dienst, enkele medische documenten van de behandeling van uzelf en uw gezin in België, een alfabetiseringsattest van uw echtgenote en een brief inzake een afspraak met de sociale dienst van Fedasil. Tot slot legt u een USB-stick neer waarop enkele foto's en video's staan inzake de levensomstandigheden in het opvangcentrum in Griekenland.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.
U geeft in bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat u last heeft van uw nieren en dat u hiervoor momenteel in behandeling bent bij een arts (notities persoonlijk onderhoud M. (…) d.d. 20.10.2025 (CGVS M. (…)), p. 3-4). U legt inzake enkele documenten neer ter staving van uw problematiek en van de medicatie die u neemt (zie groene map documenten – stukken 4B & 4C.) Bovendien heeft u het psychologisch moeilijk en heeft u hier in België al twee afspraken gehad met een psycholoog (CGVS M. (…), p. 4 & notities persoonlijk onderhoud T. (…) d.d. 20.10.2025 (CGVS T. (…)), p. 3-4). Het CGVS merkt hierbij op dat u uw verklaringen inzake uw psychologische problemen en de behandeling die u hiervoor krijgt slechts staaft met één attest waaruit blijkt dat u, met het volledige gezin, een consultatie had met een psycholoog in oktober 2025 (zie groene map documenten – stuk 4D). Dit document toont verder op generlei wijze aan dat u niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Daarenboven heeft u ook tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen bijzondere procedurele noden aangegeven. U uitdrukkelijk gevraagd naar elementen of omstandigheden die uw deelname aan de procedure konden belemmeren, stelde u overigens ook formeel dat er geen zulke zijn (Vragenlijst "Bijzondere procedure noden" DVZ (…), d.d. 03.09.2025).
Dat u omwille van uw fysiologische en/of psychologische problemen niet in staat zou zijn geweest zijn de u gestelde vragen te begrijpen en uw relaas uit de doeken te doen, bleek voorts ook op geen enkel moment tijdens het onderhoud zelf. U gaf bij aanvang van het interview aan dat u zich goed voelde (CGVS M. (…), p. 1). U werd er voorts op gewezen dat u ten allen tijde om een (extra) pauze kon vragen tijdens het onderhoud indien u hieraan nood zou hebben (CGVS M. (…), p. 4 & 10), iets waarvan u geen gebruik maakte. Ook uw advocaat had aan het einde van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen over het verloop ervan en verwees louter naar uw psychologische en medische problemen in het kader van een terugkeer naar Griekenland (CGVS M. (…), p. 12).
Conform bovenstaande bevindingen werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.
Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Record (…) & (…) d.d. 16.12.2024 & blauwe map – stuk 1), blijkt dat u, uw echtgenote en jullie drie minderjarige kinderen reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt noch door u, noch door uw echtgenoot betwist (CGVS M. (…), p. 7 & CGVS T. (…), p. 8).
In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling

op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and

socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw administratief dossier en uit de verklaringen van u en uw echtgenote, blijkt dat u en uw gezinsleden in Griekenland in het bezit waren van een Griekse verblijfskaart en een paspoort (zie blauwe map stuk 1; CGVS M. (…), p. 7 & CGVS T. (…), p. 8). Uit jullie verklaringen blijkt echter ook dat jullie de gedrukte verblijfsvergunningen, de documenten die bewijzen dat jullie in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning, zijn kwijtgeraakt bij aankomst in België (CGVS M. (…), p. 8 & CGVS T. (…), p. 8).

Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat dit verlies alleen op uw eigen beweringen berust en dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk bent kwijtgeraakt vernietigd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u niet meer over deze documenten zou beschikken. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om het verlies ervan vast te stellen.

Echter, zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw verklaring dat u niet langer over uw ADET en uw Grieks reisdocument beschikt, dan nog dient het volgende opgemerkt te worden.

Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Tevens blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigden van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren.

Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat uw gezin als verzoekers om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er jullie internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werden met bepaalde ernstige feiten en situaties zoals erbarmelijke levensomstandigheden in het centrum (CGVS M. (…), p. 8, CGVS T. (…), p. 11), dient gesteld dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat uw gezin als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting (CGVS M. (…), p. 8 & 10; CGVS T. (…), p. 9 - 11), voldoet de door jullie omschreven situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

In het licht van bovenstaande tonen jullie niet aan dat jullie jullie rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat jullie hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet, terwijl het vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en jullie dezelfde rechten genieten als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat jullie zelf óók de nodige stappen moeten ondernemen om deze uit te oefenen. Dit kan bezwaarlijk worden afgeleid uit het gedrag van u en uw gezin tijdens jullie verblijf in Griekenland na het bekomen van uw status.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat uw gezin reeds korte tijd na de toekenning van jullie beschermingsstatus vertrokken is, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Volgens de gegevens in uw administratief dossier blijkt immers dat u samen met uw echtgenote en jullie drie kinderen in Griekenland op 27 augustus 2024 erkend werd als vluchteling en dat jullie vervolgens eind oktober 2024, een kleine twee maanden later, reeds een verzoek om internationale bescherming indienden in België. De indruk dat jullie niet van plan waren een bestaan in Griekenland op te bouwen, wordt voorts bevestigd door uw verklaring dat jullie volgens uw verklaringen nog slechts 15 dagen in Griekenland zijn gebleven nadat jullie de nodige documenten in ontvangst namen (CGVS M. (…), p. 8 & CGVS T. (…), p. 8). Deze indruk wordt finaal bevestigd door jullie verklaringen dat jullie bestemming van bij vertrek België was (CGVS M. (…), p. 7, CGVS T. (…), p. 8).

Aangezien jullie Griekenland verlieten zodra jullie erkend werden als vluchteling, zijn de problemen die uw gezin als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zou vrezen, slechts hypothetisch waarbij jullie amper persoonlijke ervaringen aanhalen om dit te concretiseren (zie infra). Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

Uit de verklaringen van u en uw echtgenote blijkt dat u in Griekenland, na het verkrijgen van internationale bescherming, er niet in slaagde werk te vinden (CGVS M. (…), p. 8 & CGVS T. (…), p. 9). Ook uw echtgenote

heeft gedurende jullie verblijf in Griekenland niet gewerkt (CGVS T. (…), p. 9). Jullie hebben ook nooit gepaste (financiële) steun gekregen, noch van familieleden noch van de Griekse overheid (CGVS M. (…), p. 9 & CGVS T. (…), p. 11).

Inzake wijst het CGVS er op dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om deze stap te ondernemen. U en uw partner verklaren hieromtrent louter dat jullie nooit eerder gehoord hebt van dit fiscale registratienummer (CGVS M. (…), p. 7-8 & CGVS T. (…), p. 9). Aangezien jullie er echter reeds in geslaagd waren de administratieve procedure te doorlopen om jullie ADET en Griekse reisdocumenten te bekomen, kan deze uitleg niet overtuigen. Hierbij wijst het CGVS er daarenboven nogmaals op dat jullie niet de intentie hadden om een duurzaam verblijf op te bouwen in Griekenland (cf. supra). Daar jullie reeds zeer korte tijd na het ontvangen van jullie verblijfsdocumenten in Griekenland vertrokken naar België, tonen jullie niet aan dat het voor uw gezin niet mogelijk was om bovenstaande stappen te ondernemen en aldus toegang te krijgen tot de woning- en arbeidsmarkt. Nergens uit jullie verklaringen blijkt dat jullie beroep zouden hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt jullie als statushouders toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland jullie bieden terdege te gebruiken, hetgeen jullie allerminst aantonen.

In deze context dient gesteld dat jullie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland ook geen overtuigende stappen hebben gezet om werk te vinden. Uw echtgenote geeft inzake aan dat ze voor jullie zieke kinderen diende te zorgen en dus geen tijd had om werk te zoeken (CGVS T. (…) 9). U heeft op uw beurt uitsluitend samen met enkele kennissen potentiële werkgevers benaderd (CGVS M. (…), p. 9). U verklaart geen hulporganisaties tegen te zijn gekomen die u konden bijstaan in uw zoektocht naar werk en stelt dat er geen arbeidscommissariaat bestaat in Griekenland (CGVS M. (…), p. 8 & 9). U verklaart tevens dat het niet mogelijk is om u te laten inschrijven in interimkantoren in Griekenland als u de taal niet spreekt (CGVS, p. 9). U bent echter zelf nooit naar een interimkantoor gegaan waardoor deze bewering louter rust op vermoedens van u en van uw vrienden. U geeft inzake verder aan dat de taal leren niet prioritair was voor u aangezien u eerst werk wilde vinden (CGVS M. (…), p. 11). U heeft dan ook nooit concrete stappen ondernomen om de Griekse taal te leren, volgens uw verklaringen omdat u nooit een school bent tegengekomen (CGVS M. (…), p. 9). Aangezien u het gebrek aan talenkennis benoemt als één van de voornaamste struikelblokken in uw zoektocht naar werk in Griekenland, is uw gebrek aan concrete stappen om de taal onder de knie te krijgen niet ernstig.

Betreffende het gebrek aan onderwijs voor uw kinderen dat door u en uw echtgenote wordt aangehaald, wijst het CGVS er opnieuw op dat jullie inzake geen concrete stappen hebben ondernomen. U geeft zelf toe dat u, nadat uw gezin het opvangcentrum had moeten verlaten, niet op zoek bent gegaan naar een school voor uw kinderen omdat uw focus in de eerste plaats lag op het vinden van huisvesting en werk (CGVS M. (…), p. 9). Ook uw echtgenote verklaart geen concrete stappen te hebben gezet in de zoektocht naar onderwijs voor de kinderen. Zij stelt dat jullie niet de nodige begeleiding kregen van de Griekse overheid en daarom niet wisten wat te doen (CGVS T. (…), p. 10). Jullie zijn echter ook nooit op zoek gegaan naar dergelijke hulp, waardoor niet is aangetoond dat u in Griekenland daadwerkelijk verstoken was van organisaties of instanties die dergelijke ondersteuning bieden.

Waar u zich verder beroept op de algemene verwijzing dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven in het kader van werkgelegenheid en de behandeling door de Griekse onderdanen (CGVS M. (…), p. 10 & 11), volstaat dit niet om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen.

Inzake de medische problemen die u aanhaalt, zowel uzelf betreffend als uw verschillende gezinsleden, en het feit dat u hiervoor geen verzorging zou hebben gekregen in Griekenland, dient het volgende te worden opgemerkt. U beweert dat u in Griekenland aan uw lot werd overgelaten eens jullie uit het opvangcentrum werden gezet. Jullie hebben in Griekenland, na het verlaten van het opvangcentrum, echter op geen enkel ogenblik effectief gezocht naar een dokter noch hebben jullie een openbaar ziekenhuis gezocht (CGVS M. (…), p. 10 & CGVS T. (…), p. 10). Jullie verklaren hierbij dat dit niet mogelijk was aangezien in Griekenland alle medische diensten betalend zijn (CGVS, M. (…), p. 9 & CGVS T. (…), p. 11). Wat betreft uw psychologische problemen die u ervan zouden weerhouden terug te keren naar Griekenland merkt het CGVS allereerst op dat uit het document dat u neerlegt ter staving van deze psychologische problemen op geen enkele wijze worden afgeleid dat uw psychologische toestand u ervan zou weerhouden terug te kunnen keren naar Griekenland. Dit document bevat immers een loutere weergave van wat uw gezin tijdens een eerste sessie met de psycholoog heeft verklaard (zie groene map documenten 4D). Daarenboven hebt u, noch als verzoeker noch als begunstigde van internationale bescherming, geen enkele poging ondernomen om in Griekenland psychologische begeleiding te krijgen. Ook in deze context stelt u niet te hebben gezocht naar de nodige (medische) hulp omdat u in Griekenland uw medische kosten volledig zelf diende te betalen (CGVS M. (…), p. 9).

U toont aan de hand van bovenstaande verklaringen niet concreet aan dat de mogelijkheden of beperkingen van uw gezin om in dit verband jullie rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden.

Het Commissariaat-generaal wijst er hierbij op dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/ uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

U toont wederom niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw sociaalzekerheidsnummer aan te vragen of te activeren. U verklaart inzake opnieuw louter dat u niet weet wat een AMKA is (CGVS M. (…), p. 9 -10). Het CGVS herhaalt hierbij om te beginnen dat jullie er wel in slaagden de administratieve procedure te doorlopen om de Griekse verblijfsvergunning en de Griekse reisdocumenten te bekomen, wat wijst op een zekere mate van autonomie en zelfredzaamheid. Bovendien blijkt nergens uit jullie verklaringen dat jullie beroep zouden hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt jullie als statushouders toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland jullie bieden terdege te gebruiken, hetgeen jullie allerminst aantonen. Jullie zijn echter nog slechts één week in Griekenland gebleven nadat jullie de nodige documenten ontvingen (cf. supra). Er kan bijgevolg geconcludeerd worden dat jullie bewust geen verdere stappen hebben ondernomen om jullie AMKA te activeren.

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, zoals blijkt uit uw verklaringen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-tohealthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/ wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/ articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare_; en Communication on the status of migration management in mainland Greece_ (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : [[https:// migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, die blijkt immers niet uit de medische stukken die u

neerlegt (zie groene map documenten – stuk 4), is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.
Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.
Het CGVS stelt dat u en uw gezin een zekere mate van zelfredzaamheid kan worden toegedicht. Dit blijkt vooreerst uit uw levensomstandigheden en gedrag vóór uw definitieve vertrek uit Syrië. Zo had u, nadat u uw legerdienst had afgerond, verschillende jobs in Syrië (CGVS M. (…), p. 11). Hierbij reisde u af en toe naar Turkije om daar gedurende één maand te werken, wat wijst op autonomie en zelfredzaamheid (CGVS M. (…), p. 6). Verder beschikten jullie over een netwerk en over de nodige middelen om in 2013 definitief uit Syrië te vertrekken, waarna jullie zich gedurende 11 jaar in Turkije vestigden. In Turkije slaagde uw gezin erin om een tijdelijke verblijfsvergunning te verkrijgen en deze te verlengen tot ze uiteindelijk in 2024 door de Turkse autoriteiten werd ingetrokken (CGVS M. (…), p. 6 & CGVS T. (…), p. 6-7). Ondanks de obstakels die u in Turkije ondervond door discriminatie, slaagde u er gedurende uw elfjarige verblijf in om verschillende jobs te beoefenen, waardoor u in staat was een huis te huren, uw gezin te onderhouden en uw kinderen naar school te sturen (CGVS M. (…), p. 6 & 7, CGVS T. (…), p. 7).
Uit het voorgaande blijkt dat u voldoende autonoom en zelfredzaam bent om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dit wordt bovendien bevestigd door de verklaringen van u en uw echtgenote waaruit blijkt dat u erin slaagde om, via kennissen, onderdak te voorzien voor uw gezin nadat jullie het opvangcentrum in Kos moesten verlaten. Ondanks uw gebrek aan werk in Griekenland slaagde u er immers in om gedurende twee weken een kamer te huren in Thessaloniki en van daaruit uw reis naar Brussel te plannen (CGVS M. (…), p. 8; CGVS T. (…), p. 9). Uit niets blijkt dat jullie in Griekenland geen leven zouden kunnen opbouwen. Waar uit de elementen in het dossier blijkt dat u, als ouder van een gezin met minderjarige kinderen, zich in een potentieel kwetsbare positie zou kunnen bevinden, dient hierbij te worden geconcludeerd dat uit het voorgaande niet blijkt dat u (of uw familieleden) een vorm van kwetsbaarheid vertonen die een daadwerkelijke impact heeft op uw zelfredzaamheid. Bijgevolg mag worden verwacht dat u binnen de grenzen van uw mogelijkheden, concrete inspanningen levert om in Griekenland een bestaan op te bouwen voor uw gezin en uw leefsituatie daar op duurzame wijze te verzekeren, quod non in casu (supra).
Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.
Tot slot zijn de overige documenten die u en uw echtgenote voorleggen niet bij machte bovenstaande conclusie om te buigen. Uw Syrische identiteitskaart, jullie familieboekje, uw legerboekje en uw afzwaaibrief hebben louter betrekking op uw leven in Syrië, waarvoor uw gezin in Griekenland reeds bescherming geniet.
Uw levensomstandigheden in het opvangcentrum in Griekenland, die u verder wilt aantonen met enkele foto's en video's, werden hierboven reeds uitgebreid besproken.
Het alfabetiseringsattest van uw echtgenote en de brief betreffende een afspraak met de sociale dienst van Fedasil, hebben verder louter betrekking op jullie leven in België en heeft verder geen uitstaans met Griekenland.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Syrië.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, incluis de redelijkheids- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht*". Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij een brief van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (d.d.19/11/2025) (bijlage 3).

2.2. Op 4 augustus 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Per aanvullende nota d.d. 24 augustus 2026 (getiteld "*pleitnota*") (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10) legt verzoekende partij verschillende stukken neer inzake de oogproblemen van haar dochter M. en haar zoon A., de psychologische opvolging van haar dochter M. en de logopedische opvolging van haar zoon A. (zie bijlagen 1a, 1b, 2a, 2b, 3a, 3b en 4). Daarnaast legt zij nog twee attesten op haar naam neer van respectievelijk een gevolgde taalopleiding Frans en haar inschrijving als werkzoekende (bijlagen 5 en 6). In de aanvullende nota wordt tevens verwezen naar informatie aangaande de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

2.4. Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog een aanvullende nota neer waarin zij verwijst naar informatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland alsook de algemene situatie in Palestina.

2.5.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.5.2. Waar verzoekende partij aanvoert dat verwerende partij de redelijke termijn om de bestreden beslissing te nemen zou hebben overschreden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de in (oud) artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 15 werkdagen een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Er anders over oordelen zou bovendien lijnrecht ingaan tegen de *ratio legis* van voormeld wetsartikel, die eruit bestaat dat de verzoeker om internationale bescherming wordt vermoed geen nood aan zulke bescherming te hebben omdat hij reeds bescherming geniet in een lidstaat van de EU (*Parl.St.* Kamer, 2016-2017, nr. 2548/001, p.108-109). Verzoekende partij toont, waar zij aanvoert dat de redelijke termijn zou zijn overschreden, mede gelet op hetgeen hieronder volgt, verder niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot in het kader van de door haar aangevoerde nood aan internationale bescherming en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

2.5.3. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*
U geeft in bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aan dat u last heeft van uw nieren en dat u hiervoor momenteel in behandeling bent bij een arts (notities persoonlijk onderhoud M. (…) d.d. 20.10.2025 (CGVS M. (…)), p. 3-4). U legt inzake enkele documenten neer ter staving van uw problematiek en van de medicatie die u neemt (zie groene map documenten – stukken 4B & 4C.) Bovendien heeft u het psychologisch moeilijk en heeft u hier in België al twee afspraken gehad met een psycholoog (CGVS M. (…), p. 4 & notities persoonlijk onderhoud T. (…) d.d. 20.10.2025 (CGVS T. (…)), p. 3-4). Het CGVS merkt hierbij op dat u uw verklaringen inzake uw psychologische problemen en de behandeling die u hiervoor krijgt slechts staaft met één attest waaruit blijkt dat u, met het volledige gezin, een consultatie had met een psycholoog in oktober 2025 (zie groene map documenten – stuk 4D). Dit document toont verder op generlei wijze aan dat u niet in staat zou zijn op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen. Daarenboven heeft u ook tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen bijzondere procedurele noden aangegeven. U uitdrukkelijk gevraagd naar elementen of omstandigheden die uw

deelname aan de procedure konden belemmeren, stelde u overigens ook formeel dat er geen zulke zijn (Vragenlijst "Bijzondere procedure noden" DVZ (…), d.d. 03.09.2025).
Dat u omwille van uw fysiologische en/of psychologische problemen niet in staat zou zijn geweest zijn de u gestelde vragen te begrijpen en uw relaas uit de doeken te doen, bleek voorts ook op geen enkel moment tijdens het onderhoud zelf. U gaf bij aanvang van het interview aan dat u zich goed voelde (CGVS M. (…), p. 1). U werd er voorts op gewezen dat u ten allen tijde om een (extra) pauze kon vragen tijdens het onderhoud indien u hieraan nood zou hebben (CGVS M. (…), p. 4 & 10), iets waarvan u geen gebruik maakte. Ook uw advocaat had aan het einde van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen over het verloop ervan en verwees louter naar uw psychologische en medische problemen in het kader van een terugkeer naar Griekenland (CGVS M. (…), p. 12).
Conform bovenstaande bevindingen werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

2.5.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:
"*§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (…) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.
Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.5.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald kregen verzoekende partij, haar echtgenote en hun drie kinderen op 27 augustus 2024 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland, waarop zij in het bezit werden gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 27/08/2024 tot 26/08/2027), en van

een reispaspoort (zie verklaringen DVZ M. en T., vraag 23; notities CGVS M., p. 7; notities CGVS T., p. 8; "*Antwoorddoc. Dublinunit GR*" (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of verzoekende partij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij en haar gezinsleden een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij en haar gezinsleden in Griekenland niet langer internationale bescherming genieten, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de aan hen verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus en die van haar gezinsleden in Griekenland nog steeds geldig zijn.

2.5.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

De door verzoekende partij bijgebrachte brief van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (d.d. 19/11/2025) (bijlage 3 van het verzoekschrift) werpt hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief van verschillende Griekse (hulp)organisaties op het rapport "*Aide aux migrants"*, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Verder onderstreept de Raad dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Zij het ten slotte nog opgemerkt dat uit het bijgebrachte schrijven d.d. 19/11/2025 van een aantal Griekse (hulp)organisaties geenszins kan worden afgeleid dat er in Griekenland geen hulporganisaties meer actief zouden zijn die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale

bescherming. Integendeel, uit de in het schrijven verschafte informatie blijkt dat er in Griekenland tot op heden nog steeds (hulp)organisaties actief zijn die hulp bieden aan statushouders inzake basisbehoeften, zoals eten, zich wassen en onderdak. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.5.7. Aangaande de situatie van verzoekende partij en haar gezin in Griekenland als verzoekers om internationale bescherming, dus vooraleer zij er internationale bescherming verkregen, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* erbarmelijke levensomstandigheden in het centrum (notities CGVS M., p. 8; notities CGVS T., p. 11) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van hun situatie als begunstigden van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2.5.8. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij en haar echtgenote als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland niet in staat waren/zijn de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een reisdocument, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland hun rechten kunnen doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij, haar echtgenoot en hun kinderen hierdoor, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwamen of bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij en haar echtgenote in het bezit werden gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook van een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures – zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS M., p. 7) – alwaar zij aldus toe in staat bleken te zijn. Hun Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*).

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote moet blijken dat zij niet langer in het bezit zijn van hun (afgedrukte) Griekse verblijfsdocumenten omdat zij deze verloren zijn op de luchthaven bij aankomst in België (notities CGVS M., p. 8 notities CGVS T., p. 8), bemerkt de Raad vooreerst dat dit beweerde verlies niet meer dan een blote bewering betreft en dat hieromtrent geen attest van verlies wordt voorgelegd. Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zoals reeds opgemerkt, zijn de verblijfsvergunningen van verzoekende partij en haar echtgenote nog steeds geldig (tot 26/08/2027) en zijn zij enkel niet langer in het bezit van hun afgedrukte verblijfsvergunning. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij en haar echtgenote niet langer in het bezit zijn van hun afgedrukte verblijfsvergunningen, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zouden worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning

meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 18). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Dat de ongeldigheid van afgedrukte verblijfsdocumenten zou leiden tot de ongeldigheid van toegekende AFM- en/of AMKA-nummers, blijkt nergens uit de voorliggende informatie. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij en haar echtgenote niet langer in het bezit zijn van hun afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zouden worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Waar verzoekende partij er in haar verzoekschrift op wijst dat reeds een deel van de geldigheidstermijn van haar Griekse verblijfsvergunning is verstreken, benadrukt de Raad dat de verblijfsvergunningen van verzoekende partij en haar echtgenote nog geldig zijn tot 26 augustus 2027. Verzoekende partij en haar echtgenote zullen dan ook niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Uit de beschikbare landeninformatie kan geenszins worden afgeleid dat personen die vanuit een ander EU-lidstaat terugkeren naar Griekenland en die nog in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning in Griekenland in het algemeen in de onmogelijkheid zouden zijn om hun verblijfsvergunning (tijdig) te laten vernieuwen. Vooral personen die niet of niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning riskeren omwille van de vertragingen in de procedure ter zake mogelijke problemen. Aangezien hun verblijfsvergunningen nog geldig zijn tot 26 augustus 2027, hebben verzoekende partij en haar echtgenote nog ruimschoots de mogelijkheid om hun verblijfsvergunning in Griekenland te laten vernieuwen alvorens deze verloopt. Bovendien kan, gelet op de informatie die verzoekende partij zelf aanreikt en die heden beschikbaar is, aangenomen worden dat verzoekende partij weet welke de daartoe te ondernemen stappen zijn. Dat verzoekende partij en haar echtgenote in de toekomst desondanks niet in de mogelijkheid zouden zijn om hun Griekse verblijfsvergunning (tijdig) te laten vernieuwen en daardoor *in concreto* in de problemen zouden riskeren te komen, kan aldus niet worden gevolgd.

Verder geven verzoekende partij en haar echtgenote aan nooit eerder te hebben gehoord van een AFM-nummer (notities CGVS M., p. 7-8; notities CGVS T., p. 9). In verband met het AFM bemerkt de Raad evenwel dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET de gegevens van zijn AFM laten bijwerken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21; "*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 29-31). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar en haar echtgenote niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Voorts stellen zij evenmin over een AMKA-nummer te hebben beschikt (notities CGVS M., p. 9-10; vragenlijsten 'Bijkomende vragen M-status Griekenland' M. en T.). Verzoekende partij had ook hiervan nog nooit gehoord (notities CGVS M., p. 9-10). Evenwel kan in alle redelijkheid worden verwacht dat verzoekende partij en haar echtgenote zich in Griekenland terdege zouden informeren aangaande de nodige documenten waarmee zij in Griekenland hun rechten kunnen doen gelden en de wijze waarop ze deze kunnen bekomen. Uit niets blijkt dat zij beroep hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Dient er hierbij op te worden gewezen dat zij er wel in slaagden de administratieve procedure te doorlopen om de Griekse verblijfsvergunning en de Griekse reisdocumenten te bekomen, wat wijst op een zekere mate van autonomie en zelfredzaamheid. Zij het bovendien opgemerkt dat zij nog slechts vijftien dagen in Griekenland gebleven zijn nadat zij de nodige documenten ontvingen (notities CGVS M., p. 7-8; notities CGVS T., p. 8), waaruit geconcludeerd kan worden dat zij bewust geen verdere stappen hebben ondernomen om een AMKA aan te vragen en te activeren. Het feit dat verzoekende partij en haar echtgenote niet in het bezit waren/zijn van een AMKA is dan ook geheel te wijten aan hun eigen nalaten stappen te ondernemen om een AMKA-nummer te bekomen Evenmin wordt aangetoond dat verzoekende partij en haar echtgenote bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zullen zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en

vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 37 e.v.; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 283, 287-288 en 290-291). Er wordt niet *in concreto* aangetoond dat het voor verzoekende partij en haar echtgenote onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

2.5.9. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoont dat haar situatie en die van haar gezin als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zouden zijn geweest van overheidssteun, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, terecht zijn gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelde om te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werden, niet aan dat zij en haar gezin hun rechten ter zake niet zouden kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij en haar echtgenote hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* immers duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote dat zij nooit de oprechte intentie hadden om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er hun rechten te doen gelden. Met name dient te worden vastgesteld dat zij kort na de toekenning van hun internationale beschermingsstatus en *quasi* onmiddellijk nadat zij in het bezit werden gesteld van hun Griekse verblijfsdocumenten Griekenland verlieten. Zoals reeds opgemerkt, kregen zij op 27 augustus 2024 de vluchtelingenstatus en verlieten zij Griekenland eind oktober 2024, slechts vijftien dagen na het bekomen van hun verblijfsdocumenten (notities CGVS M., p. 7-8; notities CGVS T., p. 8; verklaringen DVZ M. en T., vraag 33). Bovendien verklaren zij uitdrukkelijk dat hun bestemming van bij vertrek uit Turkije België was (notities CGVS M., p. 7; notities CGVS T., p. 8). Alles wijst er dan ook op dat verzoekende partij en haar echtgenote in Griekenland louter afwachtten tot zij de nodige Griekse documenten bekwamen die hen zouden toelaten hun reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie hadden om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij en haar echtgenote niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. Gelet op hun uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernamen om hun leven aldaar uit te bouwen en er hun rechten te doen gelden.

Dit wordt bovendien bevestigd door hun verklaringen over hun verblijf in Griekenland waaruit geen ernstige pogingen blijken om in Griekenland hun rechten te doen gelden op het vlak van tewerkstelling, onderwijs en medische zorg.
Vooreerst ondernamen zij geen overtuigende stappen om werk te vinden. Verzoekende partij geeft hieromtrent uitsluitend aan dat zij samen met enkele kennissen potentiële werkgevers benaderd heeft (notities CGVS M., p. 9) Zij verklaart geen hulporganisaties tegen te zijn gekomen die haar konden bijstaan in haar zoektocht naar werk en stelt dat er geen 'arbeidscommissariaat' bestaat in Griekenland (notities CGVS M., p. 8-9). Tevens stelt zij dat het niet mogelijk is om haar te laten inschrijven in interimkantoren in Griekenland als zij de taal niet spreekt (notities CGVS M., p. 9). Echter ging zij zelf nooit naar een interimkantoor en berust deze bewering louter op vermoedens (notities CGVS M., p. 9). Zij geeft verder aan dat de taal leren niet prioritair was voor haar aangezien zij eerst werk wilde vinden (notities CGVS M., p. 11). Zij ondernam dan ook nooit concrete stappen om de Griekse taal te leren, volgens haar verklaringen omdat zij nooit een school is tegengekomen (notities CGVS M., p. 9). Aangezien zij het gebrek aan talenkennis benoemt als één van de voornaamste struikelblokken in haar zoektocht naar werk in Griekenland, is haar gebrek aan concrete stappen om de taal onder de knie te krijgen niet ernstig. Haar echtgenote gaf van haar kant dan weer aan dat ze voor hun zieke kinderen diende te zorgen en dus geen tijd had om werk te zoeken (notities CGVS T., p. 9).

Evenmin namen zij concrete stappen om onderwijs voor hun kinderen te zoeken. Verzoekende partij geeft hierover zelf toe dat zij, nadat hun gezin het opvangcentrum had moeten verlaten, niet op zoek is gegaan naar een school voor haar kinderen omdat haar focus in de eerste plaats lag op het vinden van huisvesting en werk (notities CGVS M., p. 9). Ook haar echtgenote verklaart geen concrete stappen te hebben gezet in de zoektocht naar onderwijs voor de kinderen. Zij stelt dat zij niet de nodige begeleiding kregen van de Griekse overheid en daarom niet wisten wat te doen (notities CGVS T., p. 10). Echter zijn zij ook nooit op zoek gegaan naar dergelijke hulp, waardoor niet is aangetoond dat zij in Griekenland daadwerkelijk verstoken waren van organisaties of instanties die dergelijke ondersteuning bieden.

Verder wordt ook niet aannemelijk gemaakt dat verzoekende partij en haar gezin in Griekenland geheel verstoken waren van medische zorg. Waar verzoekende partij verklaart dat zij en haar gezinsleden in Griekenland geen medische verzorging kregen en aan hun lot werden overgelaten eens zij uit het opvangcentrum werden gezet, moet worden vastgesteld dat zij in Griekenland, na het verlaten van het opvangcentrum, op geen enkel ogenblik effectief gezocht hebben naar een dokter of een openbaar ziekenhuis (notities CGVS M., p. 10; notities CGVS T., p. 10). Verzoekende partij en haar echtgenote stellen hierbij dat dit niet mogelijk was aangezien in Griekenland alle medische diensten betalend zijn (notities CGVS M., p. 9; notities CGVS T., p. 11). Om diezelfde reden ondernam verzoekende partij evenmin enige poging om in Griekenland psychologische hulp te krijgen inzake haar psychische problemen (notities CGVS M., p. 9).

Dient in dit kader te worden herhaald dat niet aangetoond wordt dat het voor verzoekende partij en haar echtgenote onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgen tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikten zij in Griekenland wel degelijk over een AFM en lieten zij voorts na een AMKA aan te vragen. In zoverre hen in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikten over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan hun eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend hun rechten konden doen gelden.

Tevens dient erop te worden gewezen dat uit de informatie waarnaar verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst blijkt dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat begunstigden naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaan. Voorts bieden verschillende ngo's medische en psychosociale hulp en begeleiding aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra.

Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer worden van discriminatie, racisme of haatmisdrijven in het kader van werkgelegenheid en de behandeling door de Griekse onderdanen (notities CGVS M., p. 10 en 11) – waaromtrent zij in haar verzoekschrift verwijst naar en citeert uit informatie van algemene aard – duidt de Raad erop dat dit gegeven niet volstaat om het vermoeden met betrekking tot eerbiediging van haar grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming te weerleggen. Van verzoekende partij mag worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten. De Raad merkt op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij en haar echtgenote verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit de verklaringen van verzoekende partij en haar echtgenote. Uit bovenstaande bevindingen in verband met de kortstondige duur van hun verblijf in Griekenland en hun zoektocht naar werk, onderwijs en medische hulp blijkt dat verzoekende partij en haar echtgenote geen daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernamen om hun rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

2.5.10. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij of haar gezinsleden over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken waardoor zij of haar gezinsleden verhinderd zouden zijn hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status toegekend in Griekenland, of waardoor zij of haar gezinsleden bij terugkeer naar Griekenland een risico lopen te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Uit niets blijkt dat er bij verzoekende partij of haar gezinsleden sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor de zelfredzaamheid van het gezin. Noch uit de reeds eerder door hen bijgebrachte medische documenten en het psychologisch document d.d.19/10/2025 inzake de psychologische opvolging van het gezin (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 4), noch uit de per aanvullende nota bijgebrachte stukken inzake de oogproblemen van haar dochter M. en haar zoon A., de psychologische opvolging van haar dochter M. en de logopedische opvolging van haar zoon A. kan zulks worden afgeleid. Wat betreft de oogproblematiek van haar dochter M., zoals geattesteerd in het attest d.d. 23/06/2026 van oogarts S. N., stelt de Raad vast dat in het attest vermeld wordt dat M. kampt met een oogaandoening (strabisme) waarvoor een chirurgische ingreep is geïndiceerd, doch wordt niet de minste concrete informatie gegeven over de ernst van de aandoening, het al dan niet dringend karakter van dit chirurgisch ingrijpen of eventuele complexiteit van de medische behandeling. Uit het psychologisch attest d.d. 11 augustus 2026 blijkt verder dat M. kampt met posttraumatische stress en dat zij hiervoor psychologisch wordt begeleid. Verdere informatie over de aard of eventuele complexiteit van de psychologische opvolging wordt evenwel niet gegeven. Uit de per aanvullende nota bijgebrachte stukken inzake haar zoon A. blijkt verder louter dat hij logopedische begeleiding krijgt wegens moeilijkheden met articulatie en uitspraak alsook dat hem op 11 juni 2026 een bril werd voorgeschreven waarbij gevraagd wordt om binnen zes maanden opnieuw op controle te komen. Uit dit alles blijkt nergens dat verzoekende partij en/of haar gezinsleden nood hebben aan zware zorg en een complexe monitoring die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Dient ten slotte nog te worden opgemerkt dat verzoekende partij tevens attesten bijbrengt waaruit blijkt dat zij van februari tot juli 2026 een taalopleiding Frans volgde en zich op 9 juli 2026 inschreef als werkzoekende. Zulks duidt er eveneens op dat de aangehaalde medische en/of psychische problemen in haar hoofde en in hoofde van haar gezinsleden niet van die aard, omvang en/of ernst zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren en de zelfredzaamheid van het gezin. Er wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt dat verzoekende partij of haar gezinsleden over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken die haar of haar gezinsleden zou verhinderen om hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat het gezin van verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Zo verbleef verzoekende partij met haar gezin na haar vertrek uit Syrië in 2013 gedurende elf jaar in Turkije, waar zij een tijdelijke verblijfsvergunning (*kimlik*) kregen. Verzoekende partij verrichtte er sporadisch arbeid, ze konden er een woning huren en de kinderen volgden er onderwijs (notities CGVS M., p. 6-7; notities CGVS T., p. 7). Ook leerde verzoekende partij een beetje Turks (notities CGVS, p. 11). Vervolgens was verzoekende partij ook in staat om de verdere reis naar Griekenland en België te regelen en samen met haar gezin te ondernemen. In Griekenland bekwamen verzoekende partij en haar echtgenote een Griekse verblijfsvergunning en een Grieks reispaspoort, *i.e.* documenten die niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Dit toont aan dat verzoekende partij en haar echtgenote – mits enige inspanning – in staat zijn om officiële procedures te doorlopen, waardoor ervan kan worden uitgegaan dat zij ook andere procedures bij de Griekse overheid of andere (hulp)organisaties kunnen doorlopen om ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen. Ook slaagde verzoekende partij erin om, via kennissen, onderdak te voorzien voor haar gezin nadat zij het opvangcentrum in Kos moesten verlaten. Ondanks haar gebrek aan werk was verzoekende partij immers in staat om gedurende twee weken een kamer te huren in Thessaloniki en van daaruit haar reis naar Brussel te plannen (notities CGVS M., p. 8; notities CGVS T., p. 9). Uit deze vaststellingen blijkt dan ook dat verzoekende partij en haar echtgenote beschikken over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen.

Wat betreft nog de eventuele potentieel kwetsbare positie als gezin met minderjarige kinderen, benadrukt de Raad dat uit het voorgaande evenwel niet blijkt dat er in hoofde van verzoekende partij (of haar gezinsleden) sprake is van een vorm van kwetsbaarheid die een daadwerkelijke impact heeft op de zelfredzaamheid van het gezin.

2.5.11. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.5.12. In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift nog aanvoert dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat zij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Zij toont ook op geen enkele wijze aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terugdrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat er in haar geval een reëel risico op refoulement bestaat.

2.5.13. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale, Duitse en Nederlandse rechtspraak en naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.5.14. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.5.15. De overige door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Haar Syrische identiteitskaart, het familieboekje van haar gezin, haar legerboekje, het document ter staving van de voltooiing van haar militaire dienst (docs. 1-3 en 5) hebben louter betrekking op haar identiteit, nationaliteit, herkomst en familiebanden, *i.e.* elementen die *an sich* niet ter discussie staan, alsook op haar leven in Syrië, waarvoor zij en haar gezin reeds in Griekenland bescherming genieten. Het alfabetiseringsattest van haar echtgenote (doc. 7) en de brief betreffende een afspraak met de sociale dienst van Fedasil (doc. 8) hebben louter betrekking op hun leven in België en hebben verder geen uitstaans met hun situatie in Griekenland. Verder brengt zij foto's en video's bij aangaande de levensomstandigheden in het opvangcentrum in Griekenland (doc. 6), hetgeen *supra* reeds werd besproken. Ook met de medische documenten en het psychologisch document inzake de behandeling van verzoekende partij en haar gezin in België (doc. 4) werd in bovenstaande beoordeling reeds rekening gehouden.

2.5.16. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 3, punt 5) *juncto* 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en in artikel 3, punt 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301).
De verwijzing door verzoekende partij naar de situatie in Syrië is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland. De verwijzing in de ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota naar de situatie in Palestina is *in casu* evenmin dienstig.

2.5.17. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder

geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.5.18. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT